

REJSEBREV 3. FORÅR 2013.

Hvad kan man foretage sig her på kysten, når vejret ikke ligefrem indbyder til soldyrkning og badeaktiviteter.

Håndbøgerne lægger heller ikke skjul på, at de helt store kulturelle oplevelser, skal man kigge langt efter. Så efter moden overvejelse vagabonderer vi lidt mellem småbyerne, for om ikke andet at få en ny havudsigt, og møde ”nye venner”. Vi opdager nu ret hurtigt, at sidstnævnte er ”Tordenskjolds soldater”, der ideligt spejder efter en nogenlunde tålelig vejrudsigt!.

Den 25. marts trillet vi 43 km.

længere vestover til **Portimão**.

Flot kystlinie.

Og meget blæsende.

Men sådan er det jo, når man bliver ved med at køre vestover!

Men finder man en lun krog med læ for vestenvinden, er det ikke helt umuligt at få ”pigmenteret” huden på noget af kroppen.

Vores gode venner Leif og Vivian kommer på eftermiddagsvisit.

De har ligget nogle kilometer vest for os, og er godt trætte af ”Vesterhavsvejret”. Pakker sammen, og vender snuden østover mod det noget mildere og mere stabile Middelhavsvejr.

En tur på 600 – 700 km. med campingvogn på slæb!

Vi andre holder stadig ”tungen lige i munden”.

Graver dybere ned i biblioteket, og er enig om, at det i hvert tilfælde ikke er vejret, der skal bestemme, hvor og hvornår vi rykker teltpælene op.

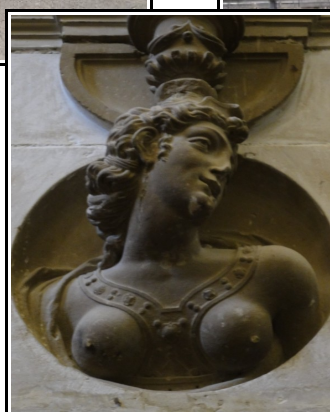
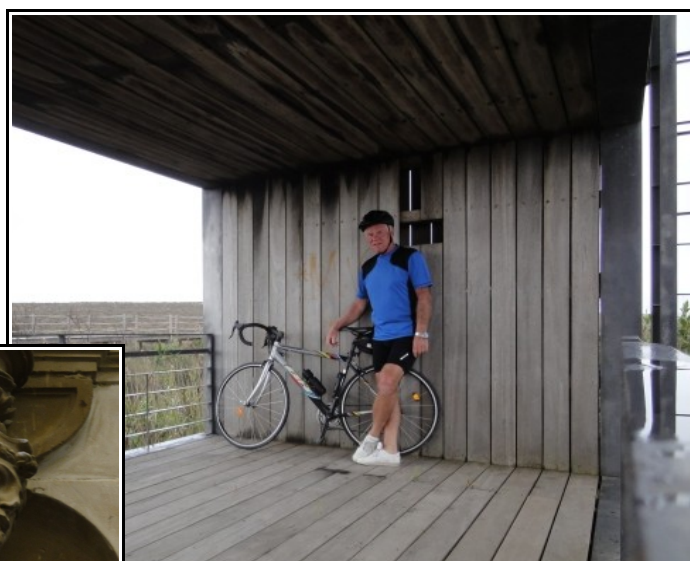
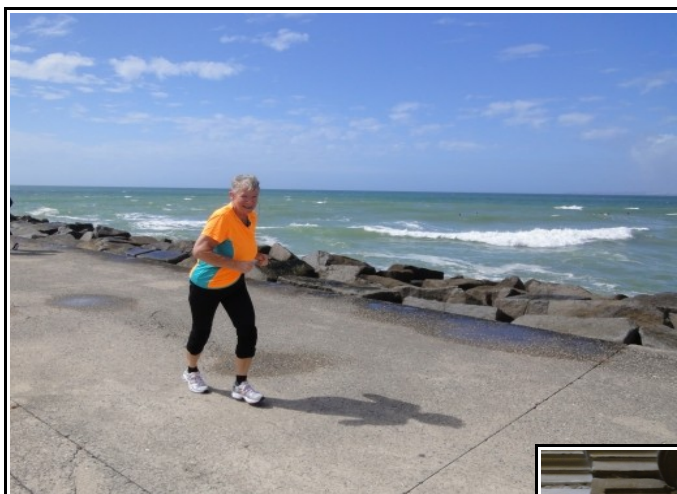
Men vi må indrømme, at indtil nu har vi gravet dybt i bogkassen.

Om vi når bunden må guder vide – altså vejrguderne!

Sandsynligt er det nu ikke, for har vi overvægt på vogntoget skyldes det overvejende tyngden af mere eller mindre lødig litteratur.

Går det helt galt, er der jo altid den mulighed, at løbe eller cykle aggressionerne væk.

Er det ikke tilstrækkeligt, kan en enkelt byge nu også gøre underværker på temperamentet, hvis ikke man

vælger at søge ly i et fugleobservatorie!

Og den eftertragtede sommerkulør må vente en stund endnu.